

Усі дороги ведуть до християнської Мекки

Корець – невелике містечко, але вабить до себе культурою і історією. На вулицях завжди великий потік туристів і паломників. Прямують люди хто куди: одні – в Свято-Троїцький жіночий монастир, інші – в історичний музей, а дехто – у відому на весь світ радонну водолярню. Відтак у районі виникла нагальна потреба створити Туристично-інформаційний центр. Адже, подумати тільки, Корець, перша згадка про який зафіксована в Іпатіївському літописі (1150 р.) старший за Рівне на 133 роки.

Власне все розпочалося з ініціативи Сергія Чернія, колишнього голови районної адміністрації. А от втілити його задум – створити Туристично-інформаційний центр – допомагали всім миром. Чималих зусиль доклали до цього міській голова Людмила Дмитрук, керівник сектора культури і туризму РДА Вікторія Плисюк, історичний музей і районна бібліотека.

Облаштували приміщення, створили зразкову навчально-матеріальну базу, забезпечили сучасною комп'ютерною технікою і призначили молодого керів-

ника – Володимира Форсюка. Зауважу, він – професіонал, фанат своєї справи, завзятий дослідник минувшини, а ще поліглот, бо знає чимало іноземних мов.

За роки свого існування центр відвідали тисячі туристів не лише з усіх кутків України, а й з Польщі, Нідерландів, Південної Кореї, Султанату Оману і багатьох інших країн. Чи не найбільше навіть бувалих мандрівників дивують зібрані тут матеріали і розповіді про архітектурні споруди епохи Середньовіччя. На Кореччині їх багато:

Замкова фортеця (XIV ст.), до речі, єдина в Україні, палаци графів Стецьких, що у с. Великі Межирічі, палаци графів Горницьких, Чарторійських. Головною духовною окрасою міста є Свято-Троїцький жіночий монастир, збудований на початку XVII ст.

У сиву давнину в Корці жив князь Федір Острозький. Він розпорядився збудувати на старому городищі замок і добре його укріпити. У 1620 році замок був побудований і висвячений у Свято-Воскресенський жіночий монастир. Знав Корець таких відомих історичних особистостей, як князів Острозьких (15 ст.), Корецьких (16 ст.), Лещинського, Данила Галицького і Юзефа Чарторійського (18 ст.). За панування князя Юзефа Чарторійського Корець став найбагатшим і найкультурнішим промисловим містом Волинських земель. Тут були побудовані меблева і порцелянова фабрики. Посуд і меблі були настільки якісними і гарними, що вважались витвором високого мистецтва. Впродовж усього 18-19 ст. вони користувались великою популярністю і попитом.

Корець, над яким здіймаються златоглаві куполи десяти церков, часто називають християнською Меккою. Нині місто відоме найдавнішим в Україні храмом –

Свято-Троїцьким жіночим монастирем. Сюди їдуть і їдуть люди, щоб прикласти до головної святині Троїцького собору – чудотворної «Споручниці грішних» Корецької ікони Божої Матері. Це родова ікона князів Корецьких. Довгий час вона зберігалася у їх домашній молитовні. Як попала ікона у Корець і хто її написав, достеменно невідомо. Є версія істориків, що її привіз із султанської Туреччини один з князів Корецьких, який утікав з полону. На іконі є багато позолоти і фашисти у роки окупації намагалися її вивезти. Та не змогли. Ходять перекази, що якісь сили захищали благодатну ікону Богородиці та так, що її не можна було зрушити з місця. Радянська влада теж не змогла закрити і знищити Корецький монастир. Він захищений Богородицею. Мури і підвали обителі завжди спасали простих людей у різні нашествия і війни. Під її дахом завжди знаходили прихисток черниці інших монастирів.

У дворі обителі є глибока криниця з напрохуд чистою і цілющою водою. Всі прихожани стараються вдосталь напитись тієї водиці, подякувати Богу і попросити його покровительства.

Яка благодатна територія тієї обителі! Все тут дивує чистотою, порядком, навіює умиротворення і спокій. А відвідини Корця залишають у серці незбагненну благодать.

Надія ГУСАРУК, заступниця голови Громадської ради при Рівненській ОДА